

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

อุตสาหกรรมไม้ยางพารา ประเทศอินเดีย โอกาสและความเป็นได้ ของไทย

2563

สถาบันพลาสติก Plastics Institute of Thailand

PIC Plastics Intelligent Center

“อุตสาหกรรมไม้ยางพาราประเทศอินเดีย โอกาสและความเป็นได้ของไทย”

บทนำ

ไม้ยางพาราเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยในปัจจุบัน เนื่องจากประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางธรรมชาติอันดับ 1 ของโลก และไม้ยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการปลูกต้นยางพาราเพื่อกรีดน้ำยางพาราไปแปรรูป เมื่อต้นยางพาราอายุเกิน 22 - 25 ปี จะได้น้ำยางน้อยลงไม่คุ้มค่าต่อต้นทุนการผลิต จำเป็นต้องโค่นต้นทิ้งเพื่อเพาะปลูกใหม่ ต้นยางพาราที่โค่นแล้วถูกนำไปผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การอบแห้งเพื่อไล่ความชื้นป้องกันเชื้อราในเนื้อไม้ และอัดน้ำยาเพื่อป้องกันมอดและแมลงกัดกินเนื้อไม้ ไม้ยางพาราที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวจะถูกนำไปแปรรูปเพื่อให้ได้ไซส์และขนาดตามที่ต้องการ ส่วนใหญ่ไม้ยางพาราจะถูกแปรรูปนำไปใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง บรจจุภัณฑ์ และเครื่องเรือนไม้

ผลผลิตไม้ยางพาราของไทย

ประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกยางพาราครอบคุลม 67 จังหวัด ประมาณ 21 ล้านไร่ และมีพื้นที่พร้อมตัดประมาณ 19 ล้านไร่ จะได้ผลผลิตไม้ยางพาราประมาณ 760 ล้านลูกบาศก์เมตร (พื้นที่เพาะปลูก 1 ไร่ ให้ผลผลิตไม้ยางพารา 40 ลูกบาศก์เมตร) แต่ผลผลิตไม้ยางพาราของไทยเฉลี่ยได้ปีละประมาณ 12 - 15 ล้านลูกบาศก์เมตร อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราจะแปรรูปไม้ยางพาราเมื่อมีคำสั่งซื้อหรือถึงเวลาที่เกษตรกรสวนยางพาราต้องการโค่นต้นยางพาราที่แก่เท่านั้น เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายด้านแรงงานและการจัดเก็บที่คอนข้างสูงส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น จึงทำให้มีสต็อกสินค้าน้อย และผลผลิตไม้ยางพาราของไทยส่วนใหญ่ที่ผลิตได้จะถูกส่งออกมากกว่าร้อยละ 60 ของผลผลิตที่ได้

ปี 2562 ที่ผ่านมา มูลค่าการส่งออกไม้ยางพาราแปรรูปของไทยอยู่ที่ 943.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่งออกไปประเทศจีนมากที่สุดสัดส่วนร้อยละ 99.14 รองมาคือ มาเลเซีย อินเดีย เวียดนาม

พ.ศ.	2558		2559		2560		2561		2562	
ประเทศ	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน
จีน	836.90	99.37	1,133.46	99.52	1,457.76	99.48	1,202.78	99.05	943.90	99.14
มาเลเซีย	2.47	0.29	2.23	0.20	4.05	0.28	5.17	0.43	3.36	0.35
อินเดีย	0.71	0.08	1.38	0.12	1.34	0.09	1.70	0.14	2.16	0.23
เวียดนาม	0.15	0.02	0.13	0.01	0.60	0.04	3.19	0.26	1.66	0.17
ไต้หวัน	0.71	0.08	0.72	0.06	0.60	0.04	0.62	0.05	0.48	0.05
ฮ่องกง	0.47	0.06	0.46	0.04	0.36	0.02	0.22	0.02	0.18	0.02
ญี่ปุ่น	0.47	0.06	0.30	0.03	0.40	0.03	0.29	0.02	0.14	0.01
อื่น ๆ	0.33	0.04	0.27	0.02	0.24	0.02	0.36	0.03	0.20	0.02
รวม	842.21	100.00	1,138.95	100.00	1,465.35	100.00	1,214.33	100.00	952.08	100.00

ตารางที่ 1 มูลค่าการส่งออกไม้ยางพาราแปรรูปของไทย ปี2558 – 2562(มูลค่า ล้านดอลลารสหรัฐ ,สัดส่วน ร้อยละ)

(ที่มา กระทรวงพาณิชย์)

ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดีที่ไทยสามารถส่งออกไม้ยางพาราแปรรูปไปประเทศจีนได้มากกว่า 943.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่หากพิจารณาอีกด้านก็ถือว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลเพราะว่าอุตสาหกรรมไม้ยางพาราแปรรูปของไทยกระจุกตัวเฉพาะตลาดจีน ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางของจีน อาจจะทำให้อุตสาหกรรมไม้ยางพาราแปรรูปของไทยได้รับผลกระทบตามไปด้วย อาทิ ช่วงปี 2560 ที่จีนมีการสั่งปิดปรับปรุงโรงงานที่ไม่ได้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมและหากโรงงานใดปรับปรุงไม่ผ่านเกณฑ์จะต้องปิดตัวลงไป หรือกรณีสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ส่งผลกระทบต่อทั้งภาคการผลิตของจีนที่ต้นทุนการผลิตสินค้าที่ส่งไปสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากการที่สหรัฐฯ ปรับเพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน ทำให้ความต้องการและคำสั่งซื้อวัตถุดิบจากประเทศจีนเพื่อการผลิตสินค้าต่างๆ ต้องปรับลดลง ส่งผลให้ภาคการผลิตจีนหดตัวอย่างรุนแรง

จากกรณีที่กล่าวมาข้างต้นอุตสาหกรรมไม้ยางพาราแปรรูปของไทยควรมองหาตลาดอื่นเพิ่มเติมเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับป้องกันความเสี่ยงจากการพึ่งพาตลาดจีนเพียงตลาดเดียว

Why India

ข้อมูลพื้นฐานประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียมีจำนวนประชากร 1,360 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.7 ของประชากรทั้งหมดบนโลก อัตราการขยายตัวของจำนวนประชากรอินเดียเมื่อเทียบกับปีที่แล้วอยู่ที่ร้อยละ 1.02 สัดส่วนประชากรอายุต่ำกว่า 24 ปี อยู่ที่ร้อยละ 49 และประชากรอายุต่ำกว่า 40 ปี ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด GDP per Capita เท่ากับ 2,169 ดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเมื่อเทียบกับปีที่แล้วอยู่ที่ร้อยละ 3.96

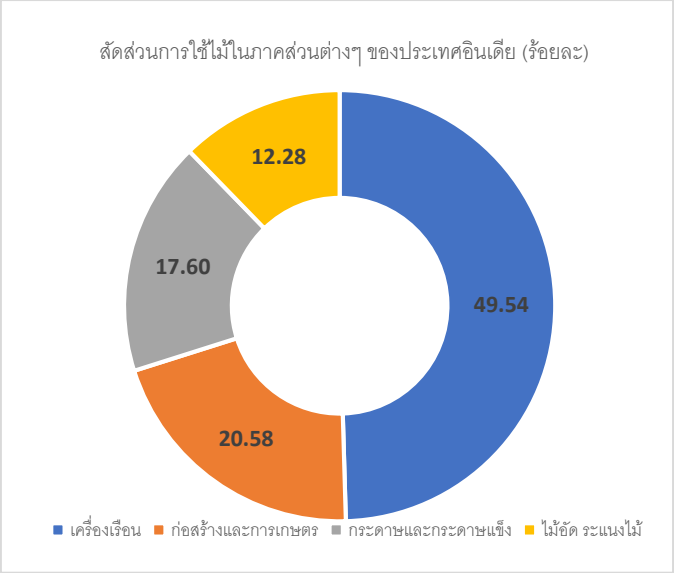
ปี 2562 GDP ประเทศอินเดียอยู่ที่ 2.964 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการขยายตัวร้อยละ 5.2 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา GDP อินเดียมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 5 ของโลก รองจาก สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เยอรมนี และเป็นอันดับ 3 ของเอเชีย รองจากประเทศจีนและประเทศญี่ปุ่น

ข้อมูลอุตสาหกรรมไม้ประเทศอินเดีย

พื้นที่เพาะปลูกป่าไม้ทั้งหมดของอินเดียประมาณ 48 ล้านไร่ พร้อมตัดประมาณ 111 ล้านไร่ มีการประมาณการมูลค่าตลาดอุตสาหกรรมไม้อินเดีย ปี 2563 – 2564 อยู่ที่ 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีการประมาณการผลผลิตไม้ทั้งหมดของอินเดียอยู่ที่ 70 - 90 ล้านลูกบาศก์เมตร และประมาณการความต้องการไม้ทั้งหมดของอินเดียอยู่ที่ 165 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยไม้ทั้งหมดจะถูกใช้สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ร้อยละ 49.54 รองมาคืออุตสาหกรรมก่อสร้างและการเกษตรร้อยละ 20.58 อุตสาหกรรมผลิตกระดาษและกระดาษแข็งร้อยละ 17.60 และอุตสาหกรรมไม้อัดและระแนงไม้ร้อยละ 12.28

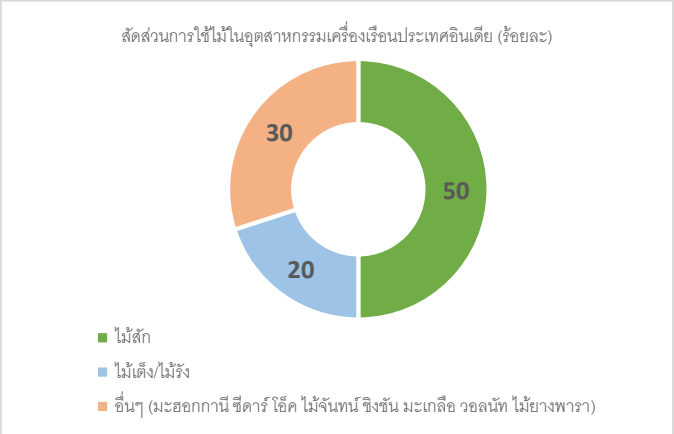
และมีงานวิจัยจาก Centre for Science and Environment พบว่ามีการส่งออกไม้มายังประเทศอินเดียจากประเทศต้นทางที่ไม่ถูกต้องการกฎหมายเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 - 25 ของปริมาณการนำเข้าไม้ทั้งหมดของ

ประเทศอินเดีย โดยประเทศที่มีความเสี่ยง ได้แก่ กาบอน เอลกาดอร์ บราซิล กานา สุรินัม เบนิน ยูเครน แทนซาเนีย โคลัมเบีย และ โตโก เป็นต้น

รูปที่ 1 สัดส่วนการใช้ไม้ในภาคส่วนต่างๆ ของประเทศอินเดีย ที่มา CSE , AHEC

ความต้องการใช้ไม้ของอินเดียส่วนใหญ่อยู่ที่ภาคอุตสาหกรรมเครื่องเรือน สัดส่วนการจำหน่ายนั้นจะส่งออกประมาณร้อยละ 60 โดยตลาดส่งออกเครื่องเรือนอินเดียส่วนใหญ่จะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยุโรป ตลาดเครื่องเรือนของอินเดียมีการประมาณการว่าจะเติบโตมีมูลค่า 61.09 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ช่วงปี 2563 – 2568 อุตสาหกรรมเครื่องเรือนอินเดียส่วนใหญ่ใช้ไม้สักเป็นวัตถุดิบร้อยละ 50 ไม้เต็ง ไม้รังร้อยละ 20 และที่เหลือร้อยละ 30 เป็นไม้จำพวกมะฮอกกานี ซีดาร์ โอ๊ค ไม้จันทน์ ชิงชัน มะเกลือ วอลนัท ไม้ยางพารา

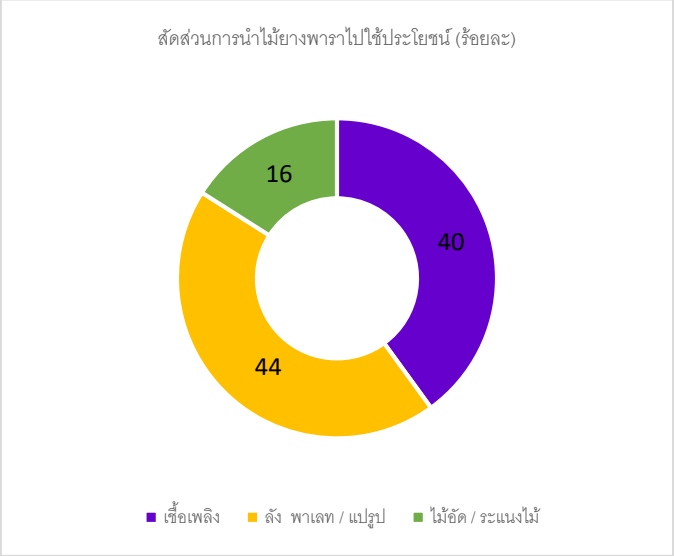
รูปที่ 2 สัดส่วนการใช้ไม้ประเภทต่างๆ ของอุตสาหกรรมเครื่องเรือนประเทศอินเดีย ที่มา CSE , AHEC

ความต้องการเครื่องเรือนในประเทศอินเดียมีแนวโน้มเติบโตและเป็นที่น่าจับตา ส่วนหนึ่งจากกรณีที่อิเกียได้เปิดสาขาแรกในอินเดียที่เมือง Hyderabad เมื่อปี 2561 และวางแผนจะขยายให้ได้ 25 สาขา ในปี 2568 และจะจัดตั้งศูนย์ Global Business Operation ที่เมือง Bengaluru ซึ่ง Global Business Operation นี้ของอิเกียจะเป็นศูนย์การพัฒนาระบบดิจิตัล นวัตกรรม ศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์การจัดการลูกค้าสัมพันธ์ และศูนย์กระจายสินค้าในภูมิภาค ซึ่งขณะนี้

มีแค่ 3แห่ง ทั่วโลก ได้แก่ โปแลนด์ จีน สหรัฐอเมริกา และที่อินเดียจะเป็นสาขาที่ 4 ในโลกและเป็นสาขาที่ 2 ในเอเชีย ต่อจากจีน

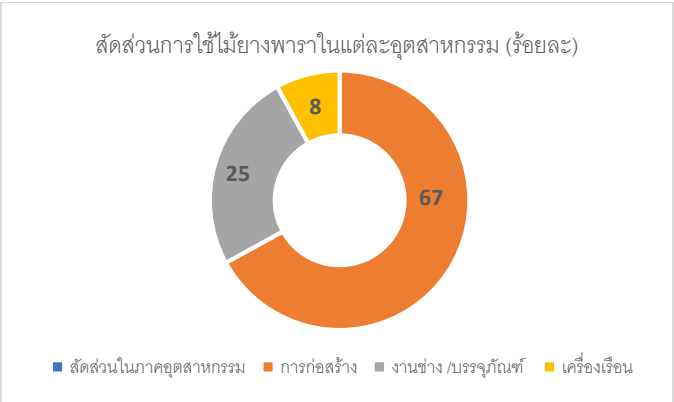
อุตสาหกรรมไม้ยางพาราประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียมีพื้นที่เพาะปลูกยางพาราประมาณ 4.9 ล้านไร่ และพร้อมตัด 2.9 ล้านไร่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 95 เพาะปลูกยางพาราและแปรรูปไม้ยางพาราในรัฐ Kerala ผลผลิตไม้ยางพาราอินเดียผลิตได้เฉลี่ยปีละ 1 ล้านลูกบาศก์เมตร การใช้ไม้ยางพาราในประเทศอินเดียส่วนใหญ่ไปใช้ทำลังไม้ พาเลทไม้ และแปรรูปร้อยละ 44 ใช้ทำฟืนและถ่านร้อยละ 40 และใช้ทำไม้อัดและระแนงไม้ร้อยละ 16

รูปที่ 3 การใช้ประโยชน์จากไม้ยางพาราของประเทศอินเดีย ที่มา CSE , AHEC

และสัดส่วนการใช้ไม้ยางพาราในแต่ละอุตสาหกรรม จะแบ่งออกเป็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง สร้างบ้าน/ที่พักอาศัยร้อยละ 67 งานช่างและบรรจุภัณฑ์ (พาเลทไม้ หีบห่อ) ร้อยละ 25 และอุตสาหกรรมเครื่องเรือนร้อยละ 8

รูปที่ 4 การใช้ไม้ยางพาราในแต่ละอุตสาหกรรมของประเทศอินเดีย ที่มา CSE , AHEC

ปี 2562 อินเดียมีการนำเข้าไม้ยางพารามูลค่ารวมทั้งสิ้น 62.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยนำเข้าจากประเทศมาเลเซียมากที่สุด 34.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.68 รองมาคือเมียนมาร้อยละ 7.11 กาบอนร้อยละ 6.37 โกตดิวัวร์ร้อยละ 4.95 ไทยร้อยละ 3.44 และประเทศอื่นๆ ร้อยละ 23.45

พ.ศ.	2558		2559		2560		2561		2562	
ประเทศ	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน
อินโดนีเซีย	20.67	34.86	10.43	18.08	4.55	5.59	2.63	3.43	1.93	3.06
มาเลเซีย	11.79	19.88	21.82	37.82	50.57	62.12	40.42	52.68	34.44	54.68
เมียนมา	14.98	25.26	13.96	24.20	8.46	10.39	5.27	6.87	4.48	7.11
กาบอน	1.05	1.77	-	-	3.44	4.23	3.46	4.51	4.01	6.37
โกตดิวัวร์	-	-	1.21	2.10	2.14	2.63	1.73	2.25	3.12	4.95
ไทย	0.71	1.20	1.38	2.39	1.34	1.65	1.7	2.22	2.17	3.44
บราซิล	1.96	3.31	-	-	-	-	-	-	-	-
เวียดนาม	-	-	0.8	1.39	1.58	1.94	-	-	-	-
อื่น ๆ	8.14	13.73	8.09	14.02	9.33	11.46	21.52	28.05	12.84	20.38
รวม	59.3	100.00	57.69	100.00	81.41	100.00	76.73	100.00	62.99	100.00

ตารางที่ 2 มูลค่าการนำเข้าไม้ยางพาราของประเทศอินเดียจากแต่ละประเทศที่สำคัญ 2557 - 2562

(หน่วย:ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัดส่วนร้อยละ) ที่มา https://commerce.gov.in/

ปี 2558 อินเดียมีการนำเข้าไม้ยางพาราจากอินโดนีเซียในสัดส่วนที่สูงประมาณร้อยละ 34.86 มูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 20.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ในปี 2559 อินเดียได้นำเข้าไม้ยางพาราจากมาเลเซียเพิ่มมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน ปี 2562 การนำเข้าไม้ยางพาราของอินเดียจากมาเลเซียมีสัดส่วนร้อยละ 54.68 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด

มูลค่าการนำเข้าไม้ยางพาราของประเทศอินเดีย 5 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยอยู่ที่ 57 -63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จะมีแค่ปี 2560 และ ปี 2561 ที่อินเดียนำเข้าไม้ยางพาราสูงกว่าปกติ เหตุเพราะช่วงปลายปี 2560 อินเดียประสบภัยน้ำท่วมครั้งใหญ่มีผู้ได้รับผลกระทบกว่า 17 ล้านคน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตไม้ยางพาราในประเทศ ประกอบกับความต้องการวัสดุอุปกรณ์สำหรับการก่อสร้างเพื่อซ่อมแซมสาธารณูปโภคและอาคารบ้านเรือน ส่งผลให้ความต้องการนำเข้าไม้ยางพาราของประเทศอินเดียเพิ่มมากขึ้นกว่าปีอื่น ๆ ส่วนการส่งออกไม้ยางพาราของประเทศอินเดียในแต่ละปีนั้นเมื่อเทียบกับการนำเข้านั้นเป็นอัตราส่วนที่น้อยมาก แสดงให้เห็นถึงการใช้ไม้ยางพาราของประเทศอินเดียนั้นอาจจะเป็นการใช้เองภายในประเทศ หรือนำไปแปรรูปเป็นสินค้าอื่นเป็นส่วนใหญ่

พ.ศ.	2558	2559	2560	2561	2562
มูลค่านำเข้า (ดอลลาร์สหรัฐ)	59,300,000	57,100,000	81,410,000	76,730,000	62,990,000
ปริมาณการนำเข้า (ลูกบาศก์เมตร)	100,150	109,120	167,250	168,410	156,470
มูลค่าการส่งออก (ดอลลาร์สหรัฐ)	262,291.09	275,852.43	303,526.16	330,078.09	313,361.04
ปริมาณการส่งออก (ลูกบาศก์เมตร)	6,820	14,430	8,060	4,710	1,860

ตารางที่ 3 มูลค่าและปริมาณการนำเข้า/ส่งออกไม้ยางพาราของประเทศอินเดีย ที่มา https://commerce.gov.in/

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ตลาดไม้ยางพาราอินเดียเป็นอีกหนึ่งตลาดที่ไทยสนใจจะเข้าไปเปิดตลาดยางพาราและไม้ยางพารา ซึ่งที่ผ่านมาผู้ประกอบการไทยได้เข้าร่วมคณะรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์เดินทางไปเปิดตลาดที่อินเดีย มีเอกชนอินเดียให้ความสนใจขอข้อมูลและรายละเอียดกับผู้ประกอบการไม้ยางพาราของไทยเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จการเจรจาการค้าได้เท่าที่ควร ถึงแม้ว่าไม้ยางพาราของไทยจะมีจุดเด่นด้านคุณภาพที่ดีกว่าจากการอบแห้งและอาบน้ำยาป้องกันแมลง แต่การขนส่งไม้ยางพาราจากไทยไปประเทศอินเดียนั้นมีค่าใช้จ่ายและระยะเวลาที่มากกว่ามาเลเซีย ทำให้ไทยเสียเปรียบคู่แข่งอย่างมาก

ข้อมูลเปรียบเทียบการส่งสินค้าทางเรือระหว่างไทยและมาเลเซียไปอินเดียตามท่าเรือที่สำคัญของอินเดีย พบว่าทั้งค่าขนส่งและระยะเวลาจากมาเลเซียนั้นทั้งถูกและประหยัดเวลากว่าของไทย เป็นเพราะว่าเส้นทางการเดินเรือก่อนที่จะไปท่าเรืออินเดียได้นั้นต้องผ่านมาเลเซียก่อน อาทิ Kolkata , Chennai และ Nhava Sheva ส่วนจะไปท่าเรือ Mumbai นั้นต้องผ่านสิงคโปร์ก่อน ซึ่งเหตุผลดังกล่าวเป็นสาเหตุให้ต้นทุนและระยะเวลาการส่งสินค้าทางเรือของไทยสูงกว่าของมาเลเซีย

ตู้ 40 ฟุต	ประเทศไทย		มาเลเซีย	
	แหลมฉบัง ($)	ระยะเวลา (วัน)	Klang ($)	ระยะเวลา (วัน)
Kolkata	700	18	550	16
Mumbai	800	21	400	17
Chennai	450	14 - 15	400	12 - 14
Nhava Sheva	600	20	550	18

ตารางที่ 4 มูลค่าและปริมาณการส่งออกไม้ยางพาราของประเทศอินเดีย ที่มาผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางเรือ

มูลค่าการส่งออกไม้ยางพาราของประเทศมาเลเซียเฉลี่ยอยู่ที่ 500 – 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าการส่งออกไปต่างประเทศอันดับ 1 ถึง 5 อยู่ในระดับใกล้เคียงกันไม่ทิ้งห่างกันมากนัก สำหรับประเทศมาเลเซีย การส่งออกไม้ยางพาราไปประเทศอินเดียไม่ถือว่าเป็นนัยยะสำคัญ เพราะคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.30 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดปี 2562

พ.ศ.	2558		2559		2560		2561		2562	
ประเทศ	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน
ฟิลิปปินส์	76.28	13.76	95.60	16.72	116.02	18.34	137.70	20.31	96.09	14.67
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	38.25	6.90	33.47	5.85	49.04	7.75	69.95	10.32	76.61	11.70
ไทย	96.55	17.41	81.92	14.32	77.03	12.17	68.18	10.06	70.79	10.81
เยเมน	17.91	3.23	38.17	6.67	64.04	10.12	57.97	8.55	65.49	10.00
จีน	90.52	16.32	81.77	14.30	65.75	10.39	53.11	7.83	50.48	7.71
ศรีลังกา	26.10	4.71	40.18	7.03	60.65	9.59	56.88	8.39	47.06	7.19
อินเดีย	11.79	2.13	21.82	3.82	50.57	7.99	37.11	5.47	34.69	5.30

ญี่ปุ่น	23.15	4.18	20.94	3.66	27.11	4.28	30.96	4.57	27.93	4.26
แอฟริกาใต้	25.65	4.62	19.70	3.44	14.81	2.34	21.63	3.19	26.01	3.97
ไต้หวัน	17.15	3.09	14.71	2.57	21.54	3.40	26.48	3.91	23.17	3.54
อื่น ๆ	131.15	23.65	123.62	21.62	86.20	13.62	118.02	17.41	136.62	20.86
รวม	554.51	100.00	571.89	100.00	632.75	100.00	677.98	100.00	654.93	100.00

ตารางที่ 5 มูลค่าการส่งออกไม้ยางพาราของประเทศมาเลเซีย (หน่วย:ล้านดอลลาร์สหรัฐ , สัดส่วน:ร้อยละ)

เมื่อเปรียบเทียบไม้ยางพาราระหว่างไทยและมาเลเซีย พบว่าด้านคุณภาพของไทยนั้นได้เปรียบกว่ามาเลเซีย แต่ค่าขนส่งและระยะเวลาการขนส่งไทยนั้นเสียเปรียบมาเลเซีย ส่วนมูลค่าการส่งออกไม้ยางพาราของประเทศมาเลเซีย 5 ปีที่ผ่านมามูลค่ารวมแต่ละปียังน้อยกว่าของไทย แต่การกระจายตัวตลาดคู่ค้าของมาเลเซียมีมากกว่าของไทย

เปรียบเทียบไม้ยางพารา	ไทย	มาเลเซีย
คุณภาพของไม้ยางพารา	✓	✗
ค่าใช้จ่ายและระยะเวลาขนส่งทางเรือ	✗	✓
มูลค่าการส่งออก	✓	✗
การกระจายตัวของตลาดคู่ค้า	✗	✓

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบอุตสาหกรรมไม้ยางพาราระหว่างไทยและมาเลเซีย

จุดเด่นและจุดด้อยของไม้ยางพารา

<u>จุดเด่น</u>

- ลำต้นตรง ไม่โก่ง ไม่บิดงอ ตาไม้น้อยกว่าไม้เนื้อแข็งหลายชนิดทำให้แปรรูปง่าย
- ทำความสะอาดง่าย
- การใช้ไม้ยางพาราจะเป็นการสนับสนุนความยั่งยืน ถ้าหากว่าอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา มีการบริหารจัดการไม่บุกรุกพื้นที่ป่าสงวนและปลูกเพื่อทดแทนการตัดอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
- ราคาถูกกว่าไม้เนื้อแข็งจำพวกไม้สัก ไม้พะยูง ไม้เต็ง รัง ไม้แดง
- เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เผาไหม้แล้วไม่เกิดเขม่าควันพิษ
- ดูดซับแรงกระแทกได้ดี เหมาะสำหรับปูพื้นอาคารสถานที่ออกกำลังกาย โรงยิม หรือบริเวณพื้นที่ที่ต้องรับแรงกระแทก

<u>จุดด้อย</u>

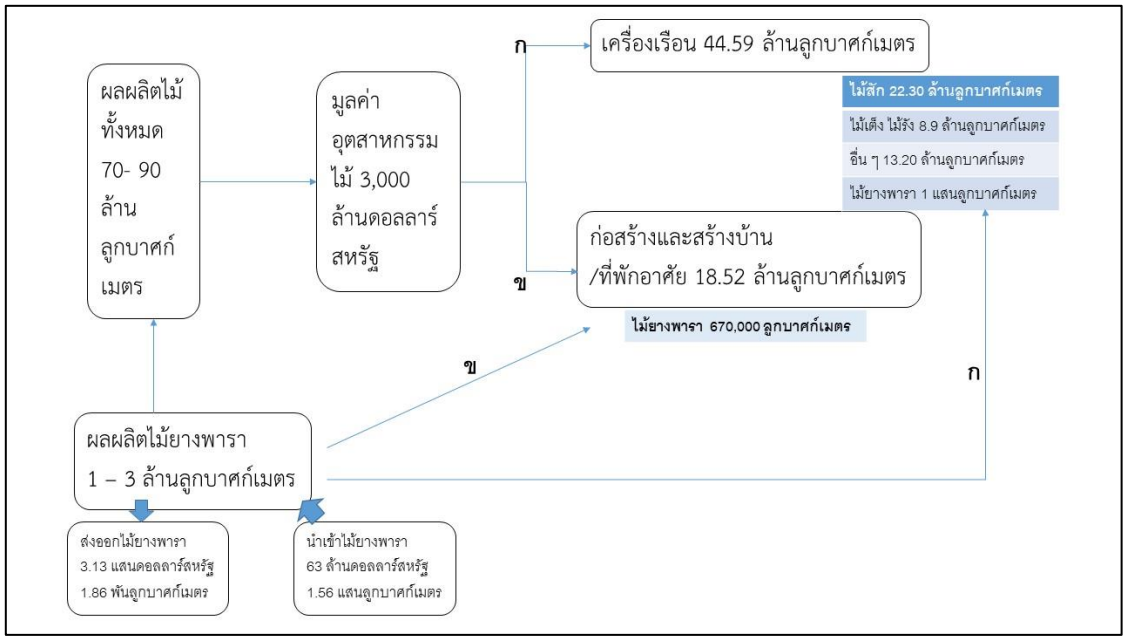
- ไม่ทนต่อแดด อุณหภูมิสูงและอากาศแห้งจนเกินไป
- ผ่านกระบวนการเคมีเพื่ออบแห้งและน้ำยาป้องกันแมลงกินเนื้อไม้ ซึ่งไม้เนื้อแข็งไม่ต้องผ่านกระบวนการเหล่านี้
- หากผู้ใช้ผลิตภัณฑ์มีประวัติแพ้โปรตีนในน้ำยาง อาจมีความเสี่ยงที่จะแพ้ไม้ยางพาราได้เช่นเดียวกัน

- ไม่สามารถประกอบเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่ได้ เนื่องจากมีน้ำหนักเบาทำให้รับแรงกดแนวตั้งได้น้อยและรับน้ำหนักมากไม่ได้ จำเป็นต้องมีวัสดุอื่นมาเสริมหรือขึ้นรูปประกอบกัน
- มีราคาแพงกว่าไม้เนื้อแข็งบางชนิดในท้องถิ่น
- ค่านิยมในตัวผลิตภัณฑ์ด้อยกว่าไม้เนื้อแข็งจำพวก ไม้สัก ไม้พะยูง ไม้เต็ง ไม้รัง

การส่งออกไม้ไปต่างประเทศว่าควรมีตัวแทนหรือคนกลางในการจัดจำหน่าย โดยเป็นผู้ที่ให้ความรู้และความเข้าใจในไม้ยางพาราและสามารถบอกถึงประโยชน์ของไม้ยางพาราไทยว่าดีกว่าไม้เนื้อแข็งในท้องถิ่นนั้นๆ อย่างไร และไม้ยางพาราของไทยมีปริมาณมากเพียงพอที่จะรองรับการผลิตจำนวนมาก (mass products) และควรส่งออกไม้แปรรูปกึ่งพร้อมใช้มากกว่าไม้แปรรูปเพียงอย่างเดียว เช่น เสา แผ่นบันได วงกบหน้าต่าง วงกบประตู หน้าต่าง ประตู เป็นต้น แต่จะยกระดับไม้ยางพาราไปแข่งขันกับไม้สักนั้นเป็นไปได้ยากเพราะเครื่องเรือนไม้สักนั้นเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก

ปัจจุบันประเทศไทยมีการผลิตและส่งออกไม้ยางพาราไปประเทศจีนในสัดส่วนที่สูงมาก เพื่อป้องกันปัญหาการกระจุกตัวของไม้ยางพาราที่ตลาดจีน ไทยจึงควรมองมาตลาดอื่นมารองรับเพื่อป้องกันความเสี่ยงหากว่าตลาดจีนเกิดปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ที่จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไม้ยางพาราของไทย

ทำไมถึงเป็นอินเดีย เนื่องจากอินเดียมีจำนวนประชากรที่สูงมากและอัตราการเกิดของประชากรยังเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นและวัยทำงาน รวมทั้งมีขนาด GDP ใหญ่เป็นอันดับ 5 ของโลก และเป็นอันดับ 3 ในเอเชียรองจากจีนและญี่ปุ่น อุตสาหกรรมไม้อินเดียส่วนใหญ่ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องเรือน และก่อสร้าง ที่พักที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรมไม้อินเดียมีศักยภาพที่จะเติบโตได้ต่อในอนาคตและเป็นภูมิภาคสำคัญสำหรับการกระจายสินค้าในแถบเอเชียใต้และประเทศกลุ่มตะวันออกกลาง การใช้ไม้ของอินเดียส่วนใหญ่จะใช้ไม้เนื้อแข็งหรือไม้ชนิดอื่นในท้องถิ่นที่ปลูกในพื้นที่นั้น ๆ ก่อน หากว่าเกิดขาดแคลนวัตถุดิบหรือต้องการคุณภาพดีหรือลักษณะเฉพาะตามความต้องการของลูกค้าจึงจะสั่งนำเข้าไม้เพื่อผลิตในลำดับถัดไป

รูปที่ 5 แผนภูมิอุตสาหกรรมไม้ประเทศอินเดีย

จากรูปที่ 6 พบว่าตลาดอุตสาหกรรมไม้อินเดียส่วนใหญ่จะใช้สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเรือน (ก) และอุตสาหกรรมก่อสร้าง (ข) และจากการวิเคราะห์พบว่าการใช้ไม้ยางพาราในอุตสาหกรรมเครื่องเรือนอยู่ที่ 1 แสนลูกบาศก์เมตร และอุตสาหกรรมก่อสร้าง ฯ อยู่ที่ 6.7 แสนลูกบาศก์เมตร

ดังนั้นเพื่อส่งเสริมการส่งออกและอุตสาหกรรมไม้ยางพาราของไทย ทางเลือกแรกไทยควรผลิตไม้ยางพาราแปรรูปกึ่งพร้อมใช้เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องเรือน และอุตสาหกรรมก่อสร้าง สร้างบ้าน/ที่พักอาศัย ของอินเดีย เพื่อให้สามารถใช้งานได้ง่ายไม่จำเป็นต้องใช้แรงงานทักษะฝีมือระดับสูง และหาผู้แทนหรือคนกลางอุตสาหกรรมไม้ยางพาราของไทยให้ความรู้และคุณภาพของไม้ยางพาราว่าเป็นทางเลือกที่ดีกว่าไม้ท้องถิ่น หรือจากการที่มีงานวิจัยพบว่าการนำเข้าไม้อินเดียประมาณร้อยละ 20 ไม่ถูกกฎหมาย ไทยอาจจะชูจุดเด่นให้เห็นว่าไม้ยางพาราของไทยนั้นผ่านการรับรองมาตราฐานไม้สากลทั้งของ FSC และ TFCS ของไทยที่เทียบเท่ากับมาตรฐานระดับสากล PEFC แต่จุดเด่นนี้อาจจะส่งผลดีต่อไทยในระยะหนึ่ง เพราะหากว่าอินเดียเห็นประโยชน์ถึงการรับรองมาตรฐานนี้ อินเดียอาจจะยกระดับอุตสาหกรรมป่าไม้ของอินเดียเองเข้าสู่มาตรฐานสากล เนื่องจากอินเดียมีพื้นที่ป่าไม้ที่ยังไม่ได้แปรรูปและบริหารจัดการเป็นจำนวนมาก

ทางเลือกที่สอง ค้นคว้าต่อว่าเพราะเหตุใดมาเลเซียถึงได้ส่งออกไม้ยางพาราไปอินเดียเป็นอันดับ 1 ทั้งที่คุณภาพไม้ยางพาราของไทยนั้นดีกว่า แค่ต้นทุนด้านค่าขนส่งทางเรือและระยะเวลาเพียงอย่างเดียวหรือไม่ และเพราะเหตุใดการกระจายตลาดการส่งออกไม้ยางพาราของมาลเซียนั้นมีความหลากหลายมากกว่าไทย

ทางเลือกสุดท้าย ศึกษาตลาดอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ของอินเดีย เพราะว่ามีการประมาณการในอีก 5 ปีข้างหน้า ปี 2568 อุตสาหกรรมเครื่องเรือนอินเดียจะเติบโตประมาณร้อยละ 10 และมีมูลค่า 6.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ว่าเพราะเหตุใดมูลค่าอุตสาหกรรมเครื่องเรือนอินเดียถึงได้เติบโตอย่างมีนัยยะ เพื่อยึดเป็นต้นแบบและนำมาปรับใช้ให้อุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ของไทยสามารถนำไม้ยางพารามาใช้เป็นวัตถุดิบและส่งออกเครื่องเรือนไม้ยางพาราของไทยออกสู่ตลาดทั่วโลกได้